

korrekt, naar vedkommende Statsrevisor har henvendt sine Bemærkninger i Sagen til Ministeriet i Stedet for at rette dem umiddelbart til Rigsdagen, idet der staar i Grundloven, at Statsrevisionens Betænkning og Bemærkninger blive at forelægge Rigsdagen. — Det næste Punkt angaar Bygninger under Domanebestyrelsen, nemlig Civilstatens Materialgaard og det kongelige Hømagasin. I en Række Finantslove er det blevet stillet i Udsigt, at disse Bygninger skulle afhendes, men endnu ere vi ikke komne saa vidt. I den Anledning er der ogsaa stet Forespørgsel fra Statsrevisionen, og Finantsministeriet har gjort Rede for de Forhandlinger, der hidtil ere førte, men det har tillige ment at burde afvente Resultatet af den paabegyndte Revision af Hærloven, inden man gjorde fortsatte Forsøg paa at sælge Bygningerne. Disse ligge nemlig saaledes, at det muligvis kunde være af Interesse at have dem som Statsieendom, naar Revisionen af Hærloven engang har fundet Sted. Det er Bygninger, som kun have givet Staten en ringe Indtægt eller endog et lille Understus, men som i og for sig ere værdifulde, og som der maaste kunde bringes noget Mere ud af, naar de gik over i privat Eie. Dette har oprindelig været paatænt, og det maa derfor beklages, at de Offre, der i sin Tid af Statskassen ere bragte for at opnaa dette, endnu ikke have haaret Frugt, og at dette maaste endnu vil lade længe vente paa sig. Det Offer, som Statskassen hidtil maa siges at have bragt, anlaas af Statsrevisionen til en Pengeverdi af mindst 72,000 Kr. Jeg gaar dernæst over til nogle Bemærkninger, som vedkomme den hidtæredede Indenrigsministers Regnskab. Som bekendt blev der ydet et Lønningstillæg til Betjentene ved Statens Fernbaner i Finantsaaret 1873—74, og der skete en ny Lønningssforhøjelse i det følgende Finantsaar. Det tør vistnok siges, at Forudsætningen for den Afstemning, der fandt Sted her i Thinget, da den sidste Forhøjelse fandt Sted, var, at disse Betjente, foruden at bibeholde det tidligere Tillæg, tillige skulde gjøres delagtige. Lønningstillæget for Finantsaaret 1874—75, men man maa beklage, at den ærede Indenrigsminister ikke ved Fordelingen er gaaet ud fra den samme Forudsætning, og den Grund, der anføres herfor, synes mig ikke at være tilstrækkelig fyldestgjørende, nemlig den, at det Dyrtidstillæg, der var paatænt for Statens øvrige Embedsmænd, bortfaldt paa Grund af Uenighed mellem Regjeringen og Rigsdagen. — Det er ikke mange Aar siden, at der blev oprettet en Dampskibsforbindelse mellem Frederikshavn og Gøttheborg. Jeg tror, jeg tør sige, at denne nye Forbindelse blev hilset med ikke ringe Forhaabninger. Jeg vil heller ikke sige Andet, end at disse Forhaabninger maaste kunne vedligeholdes, navnlig naar en Gang Broen over Limfjorden kommer i Stand, men hidtil maa disse Forhaabninger siges at være stufede i ikke

ringe Grad, og jeg tror, at man i den Henseende navnlig maa anke over den Maade, hvorpaa Forhandlingerne fra første Færd bleve indledede, idet man nemlig allerede havde sluttet Afkord med et Aheberi, og først da Kontrakten forelaa for Ministeriet, indledede man Forhandlingerne med den svenske Poststyrelse med Hensyn til, hvilket Tilskud der skulde gives fra svensk Side. Som Følge deraf blev dette Tilskud ikke saa stort, som man kunde have ventet, og som Rigsdagen vistnok med Henblik til Forhandlingerne under Finantsloven havde haat Grund til at vente. Jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at Forhaabningerne nu synes at være noget lysere, og naar man vil se hen til den Finantsudvalgsbetænkning, der blev afgiven den 9de Decbr. forrige Aar, under Nr. 60, vil man finde, at Balance omtrent kan siges at være bleven opnaaet. Det hele Foretagende maa imidlertid, som det er udtrykt i Betænkningen, „siges at befinde sig paa Forsøgets Stade“, og derfor har Udvalget ikke nærmere villet røre ved denne Sag. — De følgende Bemærkninger ere i Grunden rent statistiske Oplysninger, som man ønsker at henlede Thingets Opmærksomhed paa. Det er en Opgjørelse af Statskassens Udgifter ved Anlæg og Idriftstællsen af de forskjellige ved Udgangen af Finantsaaret 1874—75 i deres hele Udstrækning i Drift satte Statsbanestrekninger m. m. Renten heraf er ifølge denne Opgjørelse næsten 2,9 pCt. eller, dersom kun den halve Expropriationsgodtgørelse bringes med i Beregningen, lidt over 3,02 pCt. — Jeg gaar over til den Del af Betænkningen, der angaar Finantsministerens Budget. Statsrevisionen har gjentagne Gange maattet gjøre opmærksom paa Uoverensstemmelser og Unsigteligheder med Hensyn til Hartfornsopgjørelserne. Det maa paasjønnes, at Statsrevisionen har gjentaget disse Anker, og man tør haabe, at den endelige Berigtigelse nu har fundet Sted. — Det næste Punkt, om Rangsstaten, støtter sig ikke paa nogen Bemærkning fra Statsrevisionens Side; det er Udvalget, der har optaget dette Spørgsmaal, men for at De Herrer kunne trænge ind i, hvad det egentlig angaar, vil jeg anbefale at tage selve Statsrevisionens Betænkning for Dem og læse op Pag 48. Man vil da finde nederst paa denne Side et statistisk Bidrag angaaende Rangsstaten. Det er første Gang efter en længere Aarrække, at det er lykkedes Statsrevisionen at tilveiebringe et saadant Materiale, hvilket vi maa paasjønne i det Haab, at det fremdeles vil blive meddelt; thi ved ligesom at lodde efter i disse Dybder, der ere vanskelige at udgrunde efter hele den Ordning, Rangsvesenet har, har man fundet Noget, der ikke fuldstændig stemmer med, hvad der staar i Statsregnskabet. Der staar nemlig Side 16, at 2 pCt. af Skatten, der er bleven udbetalt til Rodemestrene, have udgjort 772 Kr. 26 Dre. Naar man multiplicerer denne Sum med 50, skal man da have